

Sitat fra *Tøffere enn Jesus*:

Det begynte på lekeplassen, sånn i tolvtiden, like før påsken. Da dukket gutten opp som ifølge Jos var besatt av Djevelen, nemlig Alexander, en av sønnene til Major Yckx. Han hadde lange ører av ull på hodet og han ropte i ett sett: 'Fakk Jo! Fakk Jo!' Du skjønner? Brødrene og søstrene til Jos brølte og lo og sendte gutten til lillesøsteren Judith. Med beskjeden om at han skulle skrike i øret hennes til hun begynte å hylskrike. Men Jos plukket ørene av hodet hans, løftet hånden, samlet Kraften og ga Alexander et smekk på kinnet. Alexander brast i gråt og Jos sa:

– Gå hjem, Djevelen har forlatt deg!

Men frøken Chantal ropte:

– Jos, hvordan våger du å slå et annet barn?

Og Jos ropte:

– Frøken Chantal, hvordan våger du å mobbe et barn?

– Hva var det du sa?! skrek frøken Chantal. – Har jeg mobbet et barn?

– Ja, det har du! ropte Jos. – Du så at Alexander mobbet Judith, men du snudde deg bort og foretok deg ingenting. Trodde du at jeg ikke visste at en kan mobbe uten å mobbe?

.....

– Har du ikke lagt merke til det? hvisket Jos. – På skolen er det gutter og jenter som plutselig, i løpet av bare en natt, har skutt i været og blitt en åtti eller mer, som våkner med fjeset fullt av kviser eller et par digre pupper, som står opp midt på natten for å skrive dikt, som helt uten grunn begynner å slenge dritt til søskene sine eller bjeffer til faren: 'Du er ikke faren min!' eller skriker til moren: 'Jeg hater deg! Jeg hater deg!' Og vet du hva? Vet du hvordan folk reagerer på dette? Selv om de synes at det er litt ubehagelig og leit, så trekker de på skuldrene og sier: 'Akk, det er nok bare puberteten. Typisk ungdom!'

– Mener du at, spurte jeg usikker, – at du skal late som du er en utilregnelig, utflippa tenåring?

.....

– Men har du aldri lurt på hvordan livet hadde vært uten en far? spurte jeg. – Tenk at du får trøbbel på skolen, eller du begynner å drikke eller røyke. Eller du får dårlige venner og du blir småkriminell, noe sånt ... Da kan du ikke påstå at din far har latt deg i stikken, eller at han banker deg hver eneste kveld, eller at han behandler deg som en liten dritt. Jeg mener, uten far har du ingen å skyld på, da er alt din egen feil!

Og han er tross alt et menneske, Jos. Skjønner du hva det vil si? Du får ikke lov til å gjøre det du har tenkt å gjøre!

– Hva, lurte Jos på, – gjør du med en malariamygg som lander på armen din? Fester du små håndjern av fløyel på dyret og ber du om å få lov til å arrestere ham eller henne, på grunn av skjellig grunn til mistanke om drapsforsøk? Låner du myggen mobilen din, slik at han eller hun kan ringe sin advokat? Unner du ham eller henne en fengselsstraff på ti år eller mer?

Nei! Du tar tøffelen din og moser myggen mot muren. Du slenger tøffelen under sengen og du drar dynen over hodet ditt og sovner inn igjen.

Og har du opplevd at noen har anmeldt deg, fordi du har slått i hjel en mygg? Nei, fordi det finnes visse typer ondskap som ikke er ondskap. På samme måten som du kan redde et stort antall mennesker ved å drepe en malariamygg, så er det en god sak at ett menneske dør for en verden uten romere.